



COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Bruxelles, 13.11.2007
COM(2007) 698 final

2007/ 0248(COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

modificare a Directivei 2002/22/CE privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor legate de rețelele și serviciile de comunicații electronice, a Directivei 2002/58/CE privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 privind cooperarea în materie de protecție a consumatorului

(prezentată de Comisie)

{SEC(2007) 1472}

{SEC(2007) 1473}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Asigurarea unui nivel ridicat de protecție a drepturilor consumatorilor și utilizatorilor, inclusiv dreptul la confidențialitate și la protejarea datelor personale în sectorul comunicațiilor electronice reprezintă unul dintre elementele esențiale ale unei societăți informaționale accesibile tuturor, permițând dezvoltarea cursivă și adoptarea la scară largă a noilor servicii și aplicații. Cadrul de reglementare UE al rețelelor și serviciilor electronice de comunicații este construit pe premisa că o piață deschisă și competitivă oferă cele mai bune mijloace de promovare a inovației și a libertății de alegere a utilizatorului. Admițând însă posibilitatea ca fenomenul de concurență în sine să nu fie suficient pentru a satisface necesitățile tuturor cetățenilor și pentru a proteja drepturile utilizatorilor, abordarea cadrului bazată pe concurență este completată de dispoziții specifice care protejează serviciul universal și drepturile utilizatorilor, precum și datele personale.

Prezenta propunere reprezintă una dintre cele trei propuneri de reformă legislativă privind amendarea actualului cadru de reglementare. Această propunere de reformă legislativă vizează modificări ale Directivei privind serviciul universal¹ și ale Directivei asupra confidențialității și comunicațiilor electronice². O a doua propunere de reformă legislativă³ vizează modificări ale celorlalte trei directive. La acestea se adaugă o a treia propunere legislativă de instituire a Autorității europene de reglementare a pieței de comunicații electronice (numită în continuare „Autoritatea”)⁴. Cele trei propuneri legislative sunt însoțite de o evaluare a impactului⁵ și de o comunicare privind stabilirea principalelor orientări strategice și raportarea cu privire la consultarea publică⁶.

Prezenta propunere de reformă legislativă ajustează cadrul de reglementare prin consolidarea anumitor drepturi ale consumatorilor și utilizatorilor (în special în scopul de a ameliora accesibilitatea și de a promova o societate informațională accesibilă) și prin garantarea faptului că sistemul de comunicații electronice este demn de încredere, sigur și fiabil și asigură un nivel ridicat de protecție pentru confidențialitatea persoanelor și a datelor personale ale acestora. Propunerea nu alterează actualul domeniu sau concept al serviciului universal în UE, care va face în 2008 obiectul unei consultări separate. Prezenta propunere este în conformitate cu programul Comisiei „O mai bună legiferare în Uniunea Europeană” care are drept scop asigurarea faptului că intervențiile legislative rămân proporționale cu obiectivele politice urmărite și care face parte din strategia globală a Comisiei de consolidare și realizare a pieței interne.

¹ Directiva (CE) nr. 22/2002 a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciile universale și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații, JO L 108, 24.4.2002.

² Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice, JO L 201, 31.7.2002.

³ COM(2007) 697.

⁴ COM(2007) 699.

⁵ SEC(2007) 1472.

⁶ COM(2007) 696.

Mai exact, obiectivele prezentei propuneri sunt în număr de două:

1. Consolidarea și îmbunătățirea protecției consumatorului și a drepturilor utilizatorului în sectorul comunicațiilor electronice, prin – printre alte aspecte – oferirea mai multor informații consumatorilor cu privire la prețuri și la condițiile de livrare și facilitarea accesului la comunicațiile electronice și utilizarea acestora, inclusiv serviciile de urgență destinate utilizatorilor cu handicap; precum și
2. Consolidarea protejării confidențialității persoanelor și a datelor personale în sectorul comunicațiilor electronice, în special prin dispoziții referitoare la o securitate consolidată și prin mecanisme de intrare în vigoare îmbunătățite.

• **Contextul general**

Ca parte a Strategiei de la Lisabona reînnoite pentru creștere și ocuparea forței de muncă, Comisia a propus în iunie 2005 o nouă strategie — Inițiativa i2010: O societate informațională europeană pentru creștere și ocuparea forței de muncă — care stabilește orientarea strategică generală de promovare a unei economii digitale deschise și competitive. Crearea unui Spațiu informațional european unic, unul dintre pilonii principali ai Inițiativei i2010, include reforma cadrului de reglementare ca fiind una din provocările centrale, punându-se accent mai ales pe securitatea și protecția confidențialității și a datelor personale. În plus, asigurarea unui nivel adecvat al furnizării serviciului universal este crucială pentru realizarea unei societăți informaționale accesibile tuturor.

Aliniat la principiile unei mai bune legiferări, cadrul prevede o revizuire periodică pentru a asigura adaptarea acestuia la progresele tehnologice și ale pieței. La 29 iunie 2006, Comisia a prezentat un raport⁷ către Parlamentul European și Consiliu privind funcționarea cadrului de reglementare în domeniul rețelelor și serviciilor electronice de comunicații. Raportul a precizat faptul că acest cadru a adus beneficii considerabile cetățenilor, consumatorilor și afacerilor în ceea ce privește o mai bună alegere, prețuri mai mici și o inovație mai mare, rămânând însă loc de îmbunătățiri în domeniul protecției și securității consumatorului pentru a se asigura faptul că acest cadru ține pasul cu progresele tehnologice și rămâne eficient și pentru decada următoare.

• **Dispoziții în vigoare în domeniul propunerii**

Obiectivul propunerii este de a amenda două directive: Directiva privind serviciul universal și Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice.

• **Coerența cu celelalte politici și obiective ale Uniunii**

Directiva privind serviciul universal stabilește măsuri sectoriale specifice care completează actuala legislație UE în domeniul protecției consumatorului. Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice completează Directiva 95/46/CE privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, prin introducerea de dispoziții specifice privitoare la sectorul comunicațiilor electronice.

⁷ COM (2006) 334 final.

2. CONSULTAREA PĂRȚILOR INTERESATE ȘI EVALUAREA IMPACTULUI

• Consultarea părților interesate

Metode de consultare utilizate, principalele sectoare vizate și profilul general al respondenților

Comisia a lansat o consultare în două etape începând cu sfârșitul anului 2005. Prima etapă a inclus o consultare pentru colectarea de date, care a implicat o ședință publică cu peste 440 participanți (ținută în ianuarie 2006) și aproximativ 160 răspunsuri din partea părților interesate. În cadrul acestei consultări, factorii implicați au fost invitați să își formuleze opiniile cu privire la teme generale legate de comunicațiile electronice. Aceste opinii au fost luate în considerare în pregătirea Comunicării Comisiei din 29 iunie 2006 privind revizuirea⁸, precum și a documentului însoțitor - documentul de lucru al serviciilor Comisiei, și a evaluării impactului. Publicarea acestor documente a lansat a doua consultare publică, care a durat până în octombrie 2006. Un seminar public a fost organizat în octombrie 2006 cu scopul de a oferi părților interesate posibilitatea de a-și exprima opiniile cu privire la documentele de consultare. Un total de 224 răspunsuri au fost primite de la o mare varietate de părți interesate, atât din cadrul UE cât și din afara acesteia. Un număr de 52 de asociații industriale, 12 asociații profesionale și organizații sindicale ale lucrătorilor și 15 asociații ale utilizatorilor au trimis comentarii scrise, la fel procedând și 18 state membre și Grupul autorităților europene de reglementare (ERG).

Rezumatul răspunsurilor primite și modul în care acestea au fost luate în considerare

În general, propunerile făcute în domeniul serviciului universal au fost susținute de organizațiile consumatorilor și de către ERG, precum și de majoritatea statelor membre. Pe de altă parte, operatorii au susținut în general abordările privind auto-reglementările și co-reglementările. Acesta a fost în particular cazul îmbunătățirii transparenței tarifelor și al facilitării utilizării serviciilor și a echipamentelor de comunicații electronice, precum și al accesului la serviciile de urgență adresate utilizatorilor cu handicap.

Cu privire la propunerile de consolidare a dispozițiilor privind securitatea ale Directivei asupra confidențialității și comunicațiilor electronice, răspunsurile au susținut puternic obiectivele pe ansamblu, însă opiniile exprimate au fost mai nuanțate cu privire la mijloacele propuse în vederea realizării acestor obiective. În general, statele membre au susținut în mod precaut propunerile Comisiei, organizațiile consumatorilor au fost și ele de acord cu aceste obiective, iar autoritățile de protecție a datelor au considerat că propunerile Comisiei nu erau întotdeauna suficiente. Pe de altă parte, industria a avut tendința de a susține alternative care nu presupuneau intervenția normativă. Rezultatul consultării publice a fost luat în considerare în prezenta propunere.

• Obținerea și utilizarea avizului experților

Domenii științifice/de specialitate relevante

⁸ A se vedea nota de subsol nr. 7.

Studiul „Pregătirea următoarelor etape ale comunicațiilor electronice – o contribuție la revizuirea cadrului de reglementare a comunicațiilor electronice” (Hogan & Hartson, Analysys), 2006

Sinteza avizelor primite și utilizate

Studiul a confirmat justetea generală a cadrului de reglementare, obiectivele acestuia și întreaga abordare. Cu toate acestea, studiul a indicat și necesitatea de a se face un număr de modificări în anumite domenii.

Studiul a examinat măsuri de apărare a drepturilor utilizatorilor, precum și a confidențialității și securității comunicațiilor on-line. Studiul a făcut un număr de recomandări în ceea ce privește modificările, inclusiv îmbunătățirea transparenței și publicarea de informații adresate utilizatorilor finali, introducerea notificării privind violarea securității în temeiul Directivei asupra confidențialității și comunicațiilor electronice și un drept explicit al autorităților naționale de a furniza orientări privind securitatea.

Mijloace utilizate pentru ca avizele experților să fie accesibile publicului

Acest studiu este disponibil la adresa:

http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecomm/library/ext_studies/index_en.htm#2006

• **Evaluarea impactului**

Raportul privind evaluarea impactului din iunie 2006 a oferit o analiză inițială a unui set de opțiuni de politică generală. Analiza a fost îmbunătățită ca urmare a consultării publice. A doua evaluare a impactului publicată împreună cu prezenta propunere pune accentul pe opțiunile mai specifice în cazul propunerilor cu cele mai profunde efecte.

Grupurile cele mai afectate de schimbările propuse sunt afacerile, administrațiile publice, cetățenii și societatea europeană în general, întrucât toți aceștia sunt utilizatori de comunicații electronice. Acest grup de părți interesate nu este omogen și membrii săi au adesea interese conflictuale. Factorii cheie afectați de prezentele propuneri sunt furnizorii de servicii de comunicații electrice, operatorii de rețele de comunicații electrice și autoritățile naționale de reglementare (ANR-urile).

Acest studiu de impact este disponibil la adresa:

http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecomm/library/public_consult/index_en.htm#communication_review

3. ELEMENTE JURIDICE ALE PROPUNERII

• **Rezumatul acțiunii propuse**

Propunerea are drept scop să amendeze actuala Directivă privind serviciul universal și actuala Directivă asupra confidențialității și comunicațiilor electronice.

Principalele modificări propuse pentru Directiva privind serviciul universal sunt următoarele:

- îmbunătățirea transparenței și a publicării informațiilor adresate utilizatorilor finali;
- facilitarea utilizării comunicațiilor electronice și a accesului la acestea pentru utilizatorii cu handicap;
- facilitarea schimbării furnizorilor de către consumatori prin intermediul, printre altele, al unor dispoziții consolidate cu privire la transferabilitatea numărului;
- îmbunătățirea obligațiilor legate de serviciile de urgență;
- asigurarea conectivității de bază și a calității de bază a serviciilor; precum și
- modernizarea dispozițiilor specifice ale directivei pentru armonizarea acestora cu progresele tehnologiei și ale pieței, inclusiv eliminarea dispozițiilor caduce sau redundante.

În ceea ce privește Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice, principalele propuneri sunt următoarele:

- introducerea unui aviz obligatoriu privind violarea securității având drept rezultat pierderea sau compromiterea de date personale ale utilizatorilor;
- consolidarea dispozițiilor de punere în aplicare legate de securitatea rețelelor și a informațiilor, care vor fi adoptate prin consultare cu Autoritatea;
- consolidarea dispozițiilor de punere în aplicare pentru a asigura că statele membre au la dispoziție suficiente măsuri de combatere a spam-urilor;
- clarificarea faptului că directiva este aplicabilă și rețelelor de comunicații publice care presupun colectare de date și mecanisme de identificare (inclusiv mecanisme fără contact direct precum dispozitivele de identificare prin frecvențe radio);
- modernizarea anumitor dispoziții care au devenit caduce, inclusiv eliminarea dispozițiilor caduce sau redundante.

- **Temeiul juridic**

Articolul 95 din Tratatul de instituire a CE

- **Principiul subsidiarității**

Acțiunea propusă reclamă modificarea actualului cadru de reglementare și, în consecință, are legătură cu un domeniu în care Comunitatea și-a exercitat deja competența. În consecință, propunerea respectă principiul subsidiarității astfel cum este stabilit la articolul 5 din Tratatul CE. Modelul de reglementare a cadrului are la bază principiul reglementării descentralizate în statele membre, dând autorităților naționale responsabilitatea de a supraveghea piețele naționale în concordanță cu setul comun de principii și proceduri.

- **Principiul proporționalității**

Prezenta propunere respectă principiul proporționalității deoarece recomandă un nivel minim de armonizare, lăsând definirea măsurilor de punere în aplicare în sarcina statelor membre sau a autorităților naționale de reglementare. Atunci când se cere un nivel de armonizare mai

ridicat, se prevede ca măsurile tehnice detaliate de punere în aplicare să fie adoptate de către Comisie. Această abordare permite reglementării *ex ante* să fie suficient de flexibilă pentru a răspunde tehnologiei aflate în continuă dezvoltare și schimbărilor pieței în sectorul în cauză, respectând în același timp obiectivele și principiile definite de către organul legislativ.

Modificările propuse nu depășesc limita necesară atingerii obiectivului unei mai bune legiferări a sectorului în discuție și de a asigura un nivel ridicat de protecție a drepturilor utilizatorilor. Modificările respectă principiul proporționalității definit la articolul 5 din Tratatul de instituire a CE.

- **Selectarea instrumentelor**

Instrument propus: directivă.

Alte instrumente nu ar fi adecvate întrucât obiectul prezentei propuneri îl constituie modificarea a două directive în vigoare.

4. IMPACT BUGETAR

Propunerea nu are implicații asupra bugetului comunitar.

5. INFORMAȚII SUPLIMENTARE

- **Simplificare**

Prezenta propunere prevede o simplificare a procedurilor administrative pentru autoritățile publice prin retragerea unor dispoziții caduce, precum obligația de a determina un set minim de linii închiriate și alte obligații prevăzute în cadrul de reglementare anterior (tarifele serviciilor cu amănuntul, selectarea și preselecția operatorului, liniile închiriate). Sunt introduse simplificări și pentru autoritățile de reglementare, cărora nu li se va mai solicita să prezinte informații referitoare la controalele serviciilor cu amănuntul pe care le-au efectuat și la sistemele privind contabilitatea costurilor utilizate de către întreprinderile implicate.

În plus, se propune abrogarea altor dispoziții caduce care includ, de exemplu, măsurile de facilitare a tranziției de la „vechiul” cadru de reglementare din 1998 la cadrul din 2002.

Prezenta propunere face parte din programul permanent al Comisiei de actualizare și simplificare a *acquis*-ului comunitar și din Programul legislativ și de lucru al Comisiei sub referința 2007/INFSO/001.

- **Abrogarea dispozițiilor legislative în vigoare**

Adoptarea propunerii va conduce la abrogarea Deciziei 2003/548/CE a Comisiei din 24 iulie 2003 privind setul minim de linii închiriate cu caracteristici armonizate și standarde asociate menționate la articolul 18 din Directiva 2002/22/EC (Directiva privind serviciul universal)⁹.

- **Clauză de reexaminare/revizuire/caducitate**

⁹ JO L 186, 25.7.2003, p. 43.

Directivele propuse spre amendare includ deja o clauză de revizuire.

- **Tabel de corespondență**

Statele membre trebuie să prezinte Comisiei textul dispozițiilor naționale care transpun directiva, precum și un tabel de corespondență între dispozițiile respective și prezenta directivă.

- **Spațiul Economic European**

Actul propus prezintă un interes pentru Spațiul Economic European și, prin urmare, trebuie extins la acesta.

- **Explicarea detaliată a propunerii**

Articolul 1: modificări la Directiva privind serviciul universal

Obiectivele modificărilor propuse sunt următoarele:

Îmbunătățirea transparenței și a publicării informațiilor adresate utilizatorilor finali

La articolul 21, alineatele (2) – (6): obiectivul este de a mări transparența prețului în beneficiul consumatorilor prin impunerea asupra operatorilor a obligației de a publica informații actualizate într-o formă ușor accesibilă [alineatul (2)] și prin oferirea posibilității ca părțile terțe să utilizeze tarifele accesibile publicului (de exemplu cu scopul de a vinde sau a pune la dispoziție ghiduri interactive) ca autoritățile naționale de reglementare să introducă astfel de ghiduri pe piață [alineatul (3)]. ANR-urilor li se conferă puterea de a solicita operatorilor o mai bună transparență a tarifelor [alineatul (4)] precum și informații clare privind restricțiile posibile ale accesului la toate tipurile de conținut și aplicații [alineatul (5)]. Posibilitatea oferită Comisiei de a lua măsuri de punere în aplicare are drept scop asigurarea, acolo unde este cazul, a unui nivel minim de armonizare în domeniu [alineatul (6)].

Facilitarea utilizării comunicațiilor electronice și a accesului la acestea pentru utilizatorii cu handicap

La articolul 7: acesta înlocuiește *posibilitatea* ca statele membre să ia măsuri specifice pentru utilizatorii cu handicap cu *obligația* explicită de a face acest lucru.

La articolul 22: acesta extinde puterea ANR-urilor de a cere operatorilor să publice informații pentru utilizatorii finali privind calitatea serviciilor oferite la puterea de a cere ca aceste informații să includă și accesul echivalent pentru utilizatorii finali cu handicap.

La articolul 26 alineatul (4): acesta impune statelor membre obligația de a se asigura că utilizatorii finali cu handicap au acces la serviciile de urgență cu scopul de a se realiza pe deplin comunicații electronice accesibile tuturor.

La articolul 33: acesta prevede ca un mecanism comunitar să trateze aspectele legate de accesibilitatea electronică (eAccessibility) pentru a garanta că utilizatorii cu handicap au acces egal la serviciile de comunicații electronice de care se bucură alți utilizatori finali [alineatul (4)]. Alineatul (3) cere statelor membre să furnizeze Autorității informații cu privire la măsurile luate și la progresul în direcția accesibilității electronice.

Îmbunătățirea obligațiilor privind localizarea apelantului în cazul serviciilor de urgență

La articolul 26: acesta modernizează directiva astfel încât să ia în considerare progresele pieței și ale tehnologiei pentru a garanta că utilizatorii unui serviciu care oferă apeluri de plecare pot accesa serviciile de urgență [alineatul (2)] și pentru a întări obligația de a oferi informații autorităților de urgență [alineatul (5)]. Posibilitatea oferită Comisiei de a lua măsuri de punere în aplicare, prevăzută la alineatul (7), are drept scop să asigure, acolo unde este cazul, un nivel minim de armonizare în acest domeniu.

Accesul de bază și calitatea de bază a serviciilor („neutralitate și libertăți nete”)

La articolul 20 alineatul (5): acesta prevede existența unui mecanism de transparență privind posibile restricții ale posibilității utilizatorilor finali de a alege conținuturi și aplicații legale pentru a li se permite utilizatorilor finali să facă o alegere bine informată a serviciilor, oferindu-li-se astfel posibilitatea de a se bucura de toate beneficiile progreselor tehnologice din societatea informațională.

La articolul 22: acesta oferă autorităților naționale de reglementare posibilitatea de a preveni degradarea calității serviciilor prin stabilirea nivelurilor minime de calitate a serviciilor de transmisie pentru utilizatorii finali. Posibilitatea oferită Comisiei de a lua măsuri de punere în aplicare are drept scop asigurarea, acolo unde este cazul, a unui nivel minim de armonizare în domeniu [alineatul (3)].

Alte drepturi ale consumatorilor și utilizatorilor

La articolul 9: acesta permite autorităților naționale de reglementare să monitorizeze tarifele cu amănuntul dacă nu sunt există întreprinderi desemnate drept furnizor de serviciu universal și clarifică domeniul de aplicare a opțiunilor de tarife speciale. Handicapul este adăugat drept criteriu la alineatul (3).

La articolul 20 alineatul (2) litera (h): acesta asigură că în contractele consumatorilor există un minim de informații legate de securitatea serviciilor de comunicații electronice.

La articolul 20 alineatul (4): acesta asigură informarea corectă a consumatorilor de către furnizorul de servicii de comunicații electronice cu privire la asigurarea sau nu a accesului la serviciile de urgență.

La articolul 20 alineatul (6): acesta se asigură că utilizatorii finali sunt informați clar înainte de încheierea contractului și, în mod regulat, după încheierea acestuia, cu privire la obligațiile lor de a respecta dreptul de proprietate intelectuală și drepturile asociate acestuia, precum și cu privire la cele mai obișnuite activități de încălcare a legislației și a consecințelor legale ale acestora. Aceasta nu aduce atingere dispozițiilor Directivei 2000/31/CE privind comerțul electronic¹⁰.

Articolul 27 alineatele (2) și (3): acesta are drept scop să stimuleze dezvoltarea Spațiului european de numerotare telefonică (ETNS) care oferă serviciilor paneuropene o oportunitate de dezvoltare.

¹⁰ JO L 178, 17.7.2000, p. 1.

Articolul 28 alineatele (1) și (2): acesta favorizează accesul la serviciile transfrontaliere, contribuind astfel la realizarea pieței interne pentru cetățeni și întreprinderi.

La articolul 30: pentru a asigura că utilizatorii pot beneficia pe deplin de transferabilitatea numărului, dreptul la transferabilitatea numărului nu mai este limitat la serviciile de telefonie accesibile publicului (PATS), ci este legat de dreptul la numere din planurile naționale de numerotare. În plus, limita de timp maximă pentru transferabilitatea efectivă a numerelor este stabilită la o zi lucrătoare. Alineatul (4) introduce o procedură care permite adaptări la viitoarele progrese tehnologice. Acesta este completat de modificări ale anexei I partea C. În plus, autoritățile naționale de reglementare vor trebui să se asigure că utilizatorii/consumatorii nu sunt descurajați în a-și schimba furnizorii de servicii atunci când acest lucru este în interesul lor.

La articolul 31: pentru a asigura că normele obligatorii de difuzare (normele “must carry”) sunt proporționale cu și adaptate la progresele pieței și ale tehnologiei, acesta consolidează obligația statelor membre de a revizui și justifica regulile în discuție.

La articolul 33: noul paragraf are drept scop să asigure faptul că interesele consumatorilor sunt luate în considerare în mod adecvat în cadrul procesului de luare de decizii a autorităților naționale de reglementare.

Modificări tehnice la modul de formulare a directivei

La articolul 1 alineatul (1): acesta reflectă faptul că anumite aspecte ale echipamentului terminal sunt acoperite de cadrul de reglementare. Acesta este în concordanță cu dispozițiile privind accesul la comunicații electronice și utilizarea acestora, inclusiv accesul la echipament terminal și utilizarea acestuia pentru utilizatorii cu handicap.

La articolul 2 alineatul (c): clarifică definiția serviciului telefonic accesibil publicului (PATS). Aceasta este în concordanță cu amendamentul la articolul 26 întrucât obligația asigurării de servicii de urgență este impusă doar anumitor furnizori. În plus, se clarifică faptul că, atunci când accesul la servicii de urgență este impus prin lege, utilizatorii pot telefona gratuit la „112” fără a fi nevoiți să folosească niciun mijloc de plată.

La articolul 4: acesta aduce o modificare tehnică la formularea conceptului de serviciu universal prin separarea accesului de furnizarea de servicii de comunicații electronice. Acest lucru nu afectează domeniul serviciului universal și furnizarea acestuia către consumatori sau utilizatori finali.

La articolul 8 alineatul (3): acesta permite autorităților naționale de reglementare să evalueze efectele oricărei cesionări deliberate a rețelei locale de acces către o entitate legală separată realizate de către furnizorul de serviciu universal.

La articolul 23: modificarea este în concordanță cu introducerea unui capitol dedicate securității în Directiva-cadru 2002/21/CE.

La articolul 26 alineatul (1): modificarea este în concordanță cu modificarea articolului (2) litera (c).

La articolul 37: procedura Comitetului este actualizată pentru a reflecta modificările aduse la Decizia 1999/468/CE.

Următoarele dispoziții sunt modificate pentru a reflecta progresele tehnologice și ale pieței:

- Articolul 20 alineatele (2) și (3)
- Articolul 25
- Articolul 27 alineatele (1) și (2)
- Articolul 29
- Articolul 34
- Anexele I, II și III¹¹

Eliminarea dispozițiilor caduce sau redundante

La articolul 1 alineatul (2): referirea la furnizarea cu amănuntul a liniilor închiriate este depășită și, drept urmare, se elimină (a se vedea modificările la articolul 18 de mai jos).

La articolul 2 litera (b): definiția se abrogă întrucât nu mai este necesară.

Articolul 16 alineatul (1) se elimină întrucât făcea referire la obligațiile impuse statelor membre în vederea facilitării tranziției de la pachetul de reglementare din 1998 la cadrul de reglementare 2002, obligații care sunt în prezent ieșite din uz.

La articolul 17, se elimină alineatul (3). Această informație este furnizată Comisiei de către autoritățile naționale de reglementare conform „procedurii de la articolul 7” În plus, Comisia are dreptul să înainteze cereri motivate de furnizare informații către autoritățile naționale de reglementare [articolul 5 alineatul (2) din Directiva-cadru 2002/21/CE].

Articolul 18 se elimină întrucât nu mai este necesar pentru menținerea obligației unui set minim de linii închiriate. Această obligație era justificată la momentul intrării în vigoare a cadrului de reglementare din 2002 întrucât piața nu era încă destul de competitivă la momentul respectiv. Modificarea necesită atât eliminarea anexei VII, cât și modificări minore la articolul 35.

Articolul 19 se elimină ca fiind redundant. Acesta a fost inclus în Directiva universală cu scopul de a facilita tranziția de la vechiul cadru de reglementare din 1998 la cadrul de reglementare din 2002. Selectarea și preselecția operatorului reprezintă una dintre obligațiile care pot fi impuse de către autoritățile naționale de reglementare operatorilor cu putere semnificativă pe piață. Astfel de obligații referitoare la acces sunt tratate mai îndeaproape în cadrul Directivei 2002/19/CE privind accesul.

¹¹ S-a luat, de asemenea, în considerare continuitatea caracterului adecvat al dispozițiilor din anexa VI privind interoperabilitatea echipamentului digital pentru consumator. Deoarece examinarea se află încă în curs de desfășurare, existența procedurilor de comitologie abilitează cu toate acestea Comisia să modifice dispozițiile într-un mod mai rapid (articolele 35 și 37).

Articolul 2: modificări la Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice

Obiectivele modificărilor propuse sunt următoarele:

Notificarea cazurilor de încălcare a securității de către operatorii de rețea și furnizorii de servicii internet (ISP-iști)

La articolul 4 alineatul (3): acesta asigură că utilizatorii finali sunt înștiințați de încălcările securității având drept rezultat pierderea sau compromiterea datelor personale, precum și că aceștia sunt informați cu privire la precauțiile disponibile/recomandabile pe care le pot lua pentru a minimiza pierderile economice posibile sau prejudiciul social care pot rezulta în urma unui caz de încălcare a securității de acest tip.

La articolul 4 alineatul (4): acesta asigură un nivel minim de armonizare prin oferirea posibilității ca, acolo unde este cazul, Comisia să ia măsuri de punere în aplicare în domeniul securității și al notificării cazurilor de încălcare, ca urmare a consilierii de specialitate oferite de către Autoritate.

Mecanisme de aplicare îmbunătățite

La articolul 13 alineatul (6): acesta introduce posibilitatea ca furnizorii de servicii internet și alte părți interesate în mod legitim să îi acționeze în judecată pe spammeri, posibilitate care ar trebui să devină un instrument important în lupta împotriva comunicațiilor comerciale nesolicitate în Europa.

La articolul 15a: acesta consolidează mecanismele de punere în aplicare și de executare aflate în prezent în vigoare cu scopul de a permite autorităților competente să întreprindă acțiuni efective și eficiente împotriva încălcării normelor. În vederea garantării unor condiții armonizate pentru furnizarea de servicii care presupun un flux transfrontalier de date, Comisia va avea dreptul să adopte măsuri tehnice de punere în aplicare în domeniu, ca urmare a consilierii de specialitate oferite de către Autoritate.

Modificări tehnice la modul de formulare a directivei

La articolul 2 litera (e): acesta adaptează definiția „apelului” pentru a se asigura coerența cadrului de reglementare.

La articolul 3 alineatul (1): acesta clarifică faptul că directiva se aplică serviciilor de comunicații publice care presupun colectare de date și mecanisme de identificare (inclusiv mecanisme fără contact direct precum dispozitivele de identificare prin frecvențe radio).

La articolul 5 alineatul (3): acesta asigură că utilizarea de „spyware” și de alte soft-uri nocive continuă să fie interzisă de legislația UE, indiferent de metoda folosită pentru livrarea și instalarea acestora pe echipamentul utilizatorului (distribuirea prin descărcări de pe Internet sau prin intermediul mediilor externe de stocare a datelor, precum CD-ROM-uri, USB stick-uri, flash drive-uri etc.).

La articolul 14a: acesta introduce o dispoziție privind standardul pentru procedura Comitetului.

Eliminarea dispozițiilor caduce sau redundante

La articolul 3 alineatele (2) și (3) sunt eliminate ca fiind redundante. Datorită progresului tehnologic, excepțiile justificate prin imposibilitate tehnică sau efort economic disproporționat vor fi depășite până la momentul în care prezentele modificări vor intra în vigoare.

Articolul 3: modificare la Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 privind cooperarea în materie de protecție a consumatorului

Referitor la protecția consumatorilor împotriva comunicărilor comerciale nesolicitate (spam), se amendează prin prezenta Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului („Regulamentul privind cooperarea în materie de protecție a consumatorului”)¹², în vederea punerii în aplicare și a consolidării cooperării transfrontaliere, în conformitate cu mecanismul comunitar stabilit prin regulamentul în cauză.

¹² JO L 364, 9.12.2004, p. 1.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

modificare a Directivei 2002/22/CE privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor legate de rețelele și serviciile de comunicații electronice, a Directivei 2002/58/CE privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 privind cooperarea în materie de protecție a consumatorului

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 95,

având în vedere propunerea Comisiei¹³,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹⁴,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor¹⁵,

după consultarea Controlorului European pentru Protecția Datelor¹⁶,

hotărând în conformitate cu procedura stabilită la articolul 251 din tratat¹⁷,

întrucât:

- (1) Funcționarea celor cinci directive: Directiva 2002/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora (Directiva privind accesul)¹⁸, Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea)¹⁹, Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directiva-cadru)²⁰, Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor legate de rețelele și serviciile de comunicații electronice

¹³ JO C , , p. .

¹⁴ JO C , , p. .

¹⁵ JO C , , p. .

¹⁶ JO C , , p. .

¹⁷ JO C , , p. .

¹⁸ JO L 108, 24.4.2002, p. 7.

¹⁹ JO L 108, 24.4.2002, p. 21.

²⁰ JO L 108, 24.4.2002, p. 33.

(Directiva privind serviciul universal)²¹ și Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice)²² care constituie cadrul de reglementare în vigoare pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice, fac obiectul unor revizuirii periodice din partea Comisiei, în special în scopul de a determina necesitatea unor modificări în contextul progreselor tehnologice și ale pieței.

- (2) În această privință, Comisia și-a prezentat concluziile în cadrul comunicărilor sale către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 29 iunie 2006 privind revizuirea cadrului de reglementare al UE pentru rețele și servicii de comunicații electronice.
- (3) Reforma cadrului de reglementare al UE pentru rețele și servicii de comunicații electronice, împreună cu definirea unei strategii de gestionare eficientă a spectrului de frecvențe și consolidarea dispozițiilor pentru utilizatorii cu handicap, reprezintă un pas important către realizarea unui spațiu informațional european unic și, în același timp, al unei societăți informaționale accesibile tuturor. Aceste obiective sunt incluse în cadrul strategic pentru dezvoltarea unei societăți informaționale descris în Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor intitulată „i2010 – o societate informațională europeană pentru creștere și locuri de muncă”.
- (4) Pentru asigurarea clarității și a simplității, prezentul act tratează doar modificările Directivelor 2002/22/CE și 2002/58/CE.
- (5) Definițiile trebuie modificate pentru a se conforma principiului neutralității tehnologice și pentru a ține pasul cu progresul tehnologic. În particular, condițiile pentru furnizarea unui serviciu ar trebui separate de actualele elemente ale definiției serviciului telefonic accesibil publicului, adică un serviciu pus la dispoziția publicului pentru efectuarea și primirea, în mod direct sau indirect prin selectarea transportatorului sau preselectare sau revindere, a unor apeluri naționale sau internaționale prin tastarea unui număr sau a mai multor numere din planul de numerotare național sau internațional. Un serviciu care nu îndeplinește toate aceste condiții nu este un serviciu telefonic accesibil publicului.
- (6) Este necesar să se clarifice aplicarea anumitor dispoziții pentru a se ține seama de situațiile în care un furnizor de servicii revinde sau redenumeste serviciile telefonice accesibile publicului furnizate de o altă întreprindere.
- (7) Ca urmare a evoluțiilor tehnologice și a evoluțiilor pieței, rețelele se îndreaptă din ce în ce mai mult spre tehnologia numită „Protocolul Internet” (IP) iar consumatorii pot să aleagă dintr-o varietate din ce în ce mai complexă de furnizori de telefonie vocală concurenți. În consecință, statele membre ar trebui să poată separa obligațiile privind serviciul universal referitoare la furnizarea unei conectări la rețeaua de telefonie publică la un punct fix de furnizarea unui serviciu telefonic accesibil publicului (inclusiv apelurile de urgență la numărul „112”). Această separare nu ar afecta

²¹ JO L 108, 24.4.2002, p. 51.

²² JO L 201, 31.7.2002, p. 37.

domeniul obligațiilor privind serviciul universal definit și revizuit la nivel comunitar. Statele membre care utilizează alte numere de urgență naționale pe lângă „112” pot impune întreprinderilor obligații similare pentru accesarea acestor numere de urgență naționale.

- (8) Autoritățile naționale de reglementare ar trebui să poată monitoriza evoluția și nivelul tarifelor privind serviciile cu amănuntul pentru acele servicii care intră în domeniul obligațiilor privind serviciul universal chiar și atunci când un stat membru nu a desemnat încă o întreprindere care să furnizeze serviciul universal.
- (9) Obligațiile redundante având scopul de a facilita tranziția de la vechiul cadru de reglementare din 1998 la cel din 2002 trebuie eliminate, împreună cu alte dispoziții care se suprapun peste și dublează dispozițiile stabilite în Directiva 2002/21/CE.
- (10) Cererea de a furniza un set minim de linii închiriate la nivel de serviciu cu amănuntul, care era necesară pentru a se asigura aplicarea continuă a dispozițiilor cadrului de reglementare din 1998 în domeniul liniilor închiriate, care nu era încă destul de competitiv la momentul intrării în vigoare a cadrului de reglementare din 2002, nu mai este necesară și trebuie abrogată.
- (11) Menținerea situației care presupune că selectarea transportatorului și preselectarea transportatorului sunt impuse direct de legislația comunitară ar putea afecta progresul tehnologic. Ar fi mai bine ca aceste măsuri să fie impuse de către autoritățile naționale de reglementare ca rezultat al analizei pieței conform procedurilor din Directiva 2002/21/CE.
- (12) Furnizorii de comunicații electronice trebuie să asigure informarea adecvată a clienților lor cu privire la asigurarea sau nu a accesului la servicii de urgență, furnizând informații clare și transparente în contractul inițial al clientului și la intervale regulate după încheierea acestuia, de exemplu informații referitoare la sistemul de facturare a clientului. Clienții trebuie să fie ținuti la curent și cu posibilele acțiuni pe care furnizorul de comunicații electronice le-ar putea întreprinde pentru soluționarea violării securității sau ca răspuns la un incident privind securitatea sau integritatea, întrucât astfel de acțiuni ar putea avea un impact direct sau indirect asupra datelor personale ale clientului, asupra confidențialității sau asupra altor aspecte ale serviciului furnizat.
- (13) Dreptul abonaților de a anula contractul fără penalizări se referă la modificările condițiilor contractuale impuse de către furnizorii de servicii și/sau rețele de comunicații electronice.
- (14) O piață competitivă ar trebui să asigure că utilizatorii finali pot accesa și distribui orice conținut legal și pot folosi la alegere orice aplicații și/sau servicii legale, astfel cum se stabilește la articolul 8 din Directiva 2002/21/CE. Având în vedere importanța din ce în ce mai mare a comunicațiilor electronice pentru consumatori și afaceri, utilizatorii ar trebui să fie bine informați în permanență cu privire la orice restricții și/sau limitări impuse utilizării de servicii de comunicații electronice de către furnizorul de serviciu și/sau rețea. În cazul în care nu există o concurență reală, autoritățile naționale de reglementare ar trebui să facă apel la măsurile accesibile în temeiul Directivei 2002/19/CE pentru a asigura că accesul utilizatorilor la anumite tipuri de conținut sau aplicații nu este restricționat fără justificare.

- (15) Accesibilitatea la tarife transparente, actualizate și comparabile este un element cheie pentru consumatorii de pe piețele competitive însumând mai mulți furnizori care să ofere servicii. Consumatorii de servicii de comunicații electronice trebuie să poată compara cu ușurință prețurile diferitelor servicii oferite pe piață pe baza informațiilor publicate într-o formă ușor accesibilă. Pentru a permite consumatorilor să compare cu ușurință prețul, autoritățile naționale de reglementare trebuie să aibă capacitatea de a solicita operatorilor o mai mare transparență a tarifelor și de a se asigura că terții au dreptul să utilizeze gratis tarifele accesibile publicului publicate de către întreprinderile care furnizează servicii de comunicații electronice. Autoritățile naționale de reglementare ar trebui să pună la dispoziția consumatorilor ghiduri privind prețurile în cazul în care acestea nu au fost furnizate de piață. Operatorii nu ar trebui să aibă dreptul la nicio remunerație pentru o astfel de utilizare a tarifelor care au fost deja publicate și aparțin, prin urmare, domeniului public. În plus, utilizatorii trebuie să fie informați în mod adecvat cu privire la prețul sau tipul de serviciu oferit pe piață înainte de cumpărarea unui serviciu, în special dacă un număr de telefon liber este supus unor costuri suplimentare. Comisia trebuie să poată adopta măsuri tehnice de punere în aplicare pentru a se asigura că utilizatorii finali beneficiază de o abordare consecventă privind transparența tarifelor în Comunitate.
- (16) O piață competitivă ar trebui să asigure faptul că utilizatorii pot beneficia de calitatea dorită a serviciului, însă, în cazuri particulare, ar putea fi necesar să se asigure că rețelele de comunicații publice ating un nivel minim de calitate pentru a se preveni degradarea serviciului, blocarea accesului și încetinirea traficului din cadrul rețelelor. În special, Comisia ar trebui să poată adopta măsuri de punere în aplicare cu scopul de a identifica standardele de calitate care să fie aplicate de către autoritățile naționale de reglementare.
- (17) În cazul viitoarelor rețele IP, în care este posibil ca furnizarea unui serviciu să fie separată de furnizarea rețelei, statele membre ar trebui să determine cea mai adecvată cale de urmat în vederea asigurării accesibilității la serviciile telefonice accesibile publicului oferite pe piață prin utilizarea rețelelor de comunicații publice și a accesului la serviciile de urgență în cazul unei căderi de rețele catastrofice sau în cazuri de forță majoră.
- (18) Serviciile de asistență operațională acoperă o serie de servicii diferite pentru utilizatorii finali. Furnizarea unor astfel de servicii ar trebui să fie lăsată în seama negocierilor comerciale dintre furnizorii de rețele de comunicații publice și serviciile de asistență operațională, cum este cazul oricărui alt serviciu de susținere a clienților, și nu este necesar să se continue mandatarea furnizării acestor servicii. În consecință, obligația aferentă trebuie abrogată.
- (19) Utilizatorii finali ar trebui să poată suna și să aibă acces la serviciile de urgență oferite folosind orice serviciu de telefonie capabil să genereze apeluri vocale prin tastarea unui număr sau a mai multor numere din planurile de numerotare telefonică naționale sau internaționale. Autoritățile de urgență ar trebui să fie în măsură să se ocupe de și să răspundă la apelurile efectuate la numărul „112” cel puțin la fel de repede și eficient ca în cazul apelurilor la alte numere de urgență naționale. Este important să se intensifice sensibilizarea cetățenilor cu privire la numărul „112” în vederea îmbunătățirii nivelului de protecție și securitate a cetățenilor care călătoresc pe teritoriul Uniunii Europene. În acest scop, cetățenii ar trebui să fie pe deplin conștienți că „112” poate fi folosit ca număr de urgență unic atunci când călătoresc în oricare dintre statele membre, fiind

informați în acest sens în special prin intermediul informațiilor oferite în terminalele internaționale de autocare, în gări, porturi sau aeroporturi și în cărțile de telefon, în cabinele telefonice, în materialul de abonare și facturare. Obligația de a furniza informații privind localizarea apelantului ar trebui să fie consolidată pentru a mări protecția cetățenilor Uniunii Europene. În particular, statele membre ar trebui să poată cere ca informațiile privind localizarea apelantului să fie furnizate serviciilor de urgență în modul „push”. Pentru a răspunde progreselor tehnologice, inclusiv a acelor care conduc spre o acuratețe din ce în ce mai precisă a informațiilor privind localizarea, Comisia ar trebui să poată adopta măsuri tehnice de punere în aplicare cu scopul de a asigura punerea în aplicare eficientă a numărului „112” în Comunitate spre beneficiul cetățenilor Uniunii Europene.

- (20) Statele membre ar trebui să ia măsuri specifice pentru a se asigura că serviciile de urgență, inclusiv „112”, sunt accesibile și persoanelor cu handicap, în particular utilizatorilor surzi, persoanelor cu deficiențe de auz, persoanelor cu deficiențe de vorbire și utilizatorilor surdo-muți. Aceste măsuri ar putea presupune furnizarea de dispozitive terminale speciale utilizatorilor cu deficiențe de auz, de servicii pe bază de text sau de alte echipamente specifice.
- (21) Țările cărora Uniunea Internațională a Telecomunicațiilor le-a atribuit codul internațional „3883” au delegat responsabilitatea administrativă pentru Spațiul european de numerotare telefonică (ETNS) către Comitetul pentru comunicații electronice (CCE) al Conferinței Europene a Administrațiilor de Poștă și Telecomunicații (CEAPT). Progresele tehnologice și ale pieței arată că ETNS reprezintă o oportunitate de dezvoltare pentru serviciile paneuropene, realizarea potențialului acestuia fiind însă împiedicată în prezent de cerințele procedurale excesiv de birocratice și de lipsa de coordonare dintre administrațiile naționale. Pentru a stimula dezvoltarea Spațiului european de numerotare telefonică, administrarea acestuia (care include stabilirea, monitorizarea și dezvoltarea sa) ar trebui transferată Autorității europene de reglementare a pieței de comunicații electronice instituită prin Regulamentul (CE) nr. .../... al Parlamentului European și al Consiliului din [...] ²³, numită în continuare „Autoritatea”. Autoritatea va asigura coordonarea cu acele țări care utilizează codul „3883” dar care nu sunt state membre în numele statelor membre cărora le-a fost atribuit codul „3883”.
- (22) O piață unică presupune ca utilizatorii finali să poată accesa toate numerele incluse în planurile de numerotare naționale ale altor state membre și să poată avea acces la servicii, inclusiv la serviciile societății informaționale, folosind numere non-geografice în cadrul Comunității, numere care includ, printre altele, numerele gratuite (numerele verzi) și numerele cu tarif special. Utilizatorii finali ar trebui, de asemenea, să poată accesa numerele din Spațiul european de numerotare telefonică (ETNS) și numerele internaționale gratuite (UIFN). Accesul transfrontalier la resursele de numerotare și la serviciul asociat nu ar trebui obstrucționat decât în cazurile justificate în mod obiectiv, cum ar fi atunci când acest lucru este necesar pentru combaterea fraudei și abuzului, de exemplu în legătură cu anumite servicii cu tarif special sau cazul în care numărul este definit ca având doar acoperire națională (de exemplu codul național scurt). Utilizatorii ar trebui să fie informați anticipat și într-un mod clar cu privire la orice costuri aplicabile numerelor gratuite, precum costurile apelurilor internaționale pentru

²³ JO C [...], [...], p. [...].

numerele accesibile prin codurile standard de acces la serviciile telefonice internaționale. Pentru a se asigura faptul că utilizatorii finali au acces efectiv la numere și servicii în cadrul Comunității, Comisia ar trebui să poată adopta măsuri de punere în aplicare.

- (23) Pentru a profita pe deplin de mediul competitiv, consumatorii ar trebui să poată face alegeri bine informate și să își schimbe furnizorii atunci când acest lucru este în interesul lor. Este esențial să se asigure că aceștia pot face aceste lucruri fără a fi stânjeniți de obstacole juridice, tehnice sau practice, inclusiv de condiții, proceduri, obligații contractuale etc. Aceasta nu exclude posibilitatea de a impune perioade contractuale minime rezonabile în contractele consumatorilor. Transferabilitatea numărului este un factor cheie de facilitare a alegerii consumatorului și a concurenței reale pe piețele competitive pentru comunicații electronice și ar trebui pusă în aplicare cât mai repede posibil. Pentru a putea adapta transferabilitatea numărului la progresele tehnologiei și ale pieței, inclusiv la posibilitatea portabilității informațiilor telefonice personale ale abonatului și ale informațiilor de identificare stocate în rețea, Comisia ar trebui să poată lua măsuri tehnice de punere în aplicare în acest domeniu. În evaluarea condițiilor pieței și a condițiilor tehnologice pentru a stabili dacă acestea permit transferabilitatea numerelor între rețelele care furnizează servicii de telefonie fixă și rețelele de telefonie mobilă ar trebui să se țină cont în special de prețurile pentru utilizatori și de costurile de transfer pentru întreprinderile furnizoare de servicii de telefonie fixă și rețele de telefonie mobilă.
- (24) O transmisie TV este un serviciu media audio-vizual liniar astfel cum este definit în Directiva Parlamentului European și a Consiliului din [...] 2007 privind serviciile media audiovizuale, care este furnizată de un furnizor de servicii media pentru vizionarea simultană de programe pe baza unei grile de programe; un furnizor de servicii media poate furniza un număr de programe audio sau audio-vizuale (canale). Obligațiile juridice de difuzare „must-carry” pot fi aplicate, însă numai anumitor canale furnizate de un anumit furnizor de servicii media. Statele membre ar trebui să ofere o justificare clară pentru obligațiile „must-carry” în legislația națională pentru a asigura că astfel de obligații sunt transparente, proporționale și clar definite. În acest scop, regulile „must-carry” ar trebui stabilite într-un mod care să stimuleze investițiile eficiente în infrastructură. Regulile „must-carry” ar trebui revizuite în mod periodic în vederea actualizării acestora în ceea ce privește progresele tehnologice și ale pieței pentru a se asigura că aceste reguli continuă să fie proporționale cu obiectivele urmărite. Având în vedere schimbările rapide ale condițiilor tehnologice și ale condițiilor pieței, o astfel de revizuire globală ar trebui efectuată cel puțin o dată la trei ani și ar presupune o consultare publică a tuturor părților interesate. Unul sau mai multe canale de difuzare pot fi completate de servicii în vederea îmbunătățirii accesibilității pentru utilizatorii cu deficiențe, precum serviciul video-text, serviciul de subtitrare, descrierea audio sau limbajul semnelor.
- (25) Pentru a depăși neajunsurile existente în ceea ce privește consultarea consumatorilor și pentru a aborda în mod corespunzător interesele cetățenilor, statele membre ar trebui să pună bazele unui mecanism de consultare corespunzător. Un astfel de mecanism ar putea lua forma unui organism care, independent de autoritățile naționale de reglementare și de furnizorii de servicii, ar efectua cercetări cu privire la aspecte legate de consumatori, precum comportamentul consumatorului și mecanismele de schimbare a furnizorilor, și care ar opera într-o manieră transparentă și ar contribui la funcționarea mecanismelor actuale de consultare a părților interesate. În cazurile în

care este necesar să se abordeze facilitarea accesului la servicii de comunicații electronice și la echipament terminal și a utilizării acestora pentru utilizatorii cu handicap, și fără a se aduce atingere Directivei 1999/5/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 1999 privind echipamentele hertziene și echipamentele terminale de telecomunicații și recunoașterea reciprocă a conformității acestora²⁴, în particular cerințelor referitoare la handicap în conformitate cu articolul 3 alineatul (3) litera (f) din directiva în cauză, Comisia ar trebui să poată adopta măsuri de punere în aplicare.

- (26) Obligațiile impuse unei întreprinderi desemnate ca având obligații de serviciu universal trebuie comunicate Comisiei.
- (27) Liberalizarea piețelor rețelilor și serviciilor de comunicații electronice și progresul tehnologic rapid s-au reunit pentru a încuraja competiția și creșterea economică și au avut ca rezultat o bogată diversitate de servicii pentru utilizatori finali accesibile prin intermediul rețelilor de comunicații electronice publice. Este necesar să se garanteze că utilizatorii și consumatorii beneficiază de același nivel de protecție a confidențialității și a datelor personale, indiferent de tehnologia utilizată la furnizarea unui anumit serviciu.
- (28) Progresul tehnologic permite dezvoltarea unor noi aplicații bazate pe dispozitivele de colectare a datelor și de identificare, care pot fi dispozitive fără contact direct care utilizează frecvențele radio. De exemplu, dispozitivele de identificare prin frecvențe radio (RFID) utilizează frecvențele radio pentru a capta date numai de pe discurile identificate în mod unic, care pot fi apoi transferate de-a lungul rețelilor de comunicații existente. Larga utilizare a unor astfel de tehnologii poate să aducă beneficii economice și sociale considerabile și, astfel, să contribuie semnificativ la piața internă dacă utilizarea acestora este acceptată de către cetățeni. Pentru a se realiza acest lucru, este necesar să se garanteze că drepturile fundamentale ale persoanelor, în special dreptul la confidențialitate și la protecția datelor, sunt respectate. Atunci când astfel de dispozitive sunt conectate cu rețele de comunicații electronice accesibile publicului sau când utilizează serviciile de comunicații electronice ca infrastructură de bază, trebuie aplicate dispozițiile relevante din Directiva 2002/58/CE, inclusiv cele privind datele legate de securitate, trafic și locație și cele privind confidențialitatea.
- (29) O încălcarea a securității care ar avea ca rezultat pierderea sau compromiterea de date personale ale unui utilizator individual, dacă nu este soluționată la timp și într-un mod adecvat, ar putea conduce la pierderi economice substanțiale și la daune sociale, inclusiv la fraudă de identitate. De aceea, abonații afectați de astfel de incidente privind securitatea ar trebui înștiințați fără întârziere și informați pentru a-și lua măsurile de precauție necesare. Notificarea ar trebui să includă informații privind măsurile luate de către furnizor pentru a soluționa violarea securității, precum și recomandări pentru utilizatorii afectați.
- (30) Autoritățile naționale de reglementare trebuie să promoveze interesele cetățenilor Uniunii Europene prin, *inter alia*, contribuirea la garantarea unui nivel ridicat de

²⁴ JO L 91, 7.4.1999, p. 10. Directivă modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 284, 31.10.2003, p. 1).

protecție a datelor personale și a confidențialității. În acest scop, acestea trebuie să beneficieze de mijloacele necesare pentru a-și îndeplini atribuțiile, inclusiv de date clare și de încredere privind incidentele de securitate reale care au cauzat compromiterea datelor personale a utilizatorilor.

- (31) Ar trebui luate măsurile necesare pentru ca măsurile de punere în aplicare să stabilească un set unic de cerințe în vederea atingerii unui nivel adecvat de protecție a confidențialității și de securitate a datelor personale transmise sau procesate în legătură cu utilizarea rețelelor de comunicații electronice pe piața internă.
- (32) În stabilirea de norme detaliate privind formatul și procedurile aplicabile notificării încălcărilor securității, ar trebui să se acorde atenția cuvenită circumstanțelor în care a avut loc violarea securității, inclusiv informației dacă datele personale au fost protejate sau nu prin încriptare sau prin alte mijloace în vederea limitării efective a posibilității fraudelor de identitate sau a altor forme de utilizare necorespunzătoare. În plus, astfel de norme și proceduri ar trebui să țină cont de interesele legitime ale autorităților de aplicare a legii în cazurile în care divulgarea timpurie a delictului ar putea afecta în mod inutil investigarea circumstanțelor unei încălcări a securității.
- (33) Autoritatea poate contribui la atingerea unui nivel ridicat de protecție a datelor personale și a confidențialității în Comunitatea Europeană prin, între altele, furnizarea de expertiză și consiliere, promovarea schimbului celor mai bune practici în gestionarea riscului și stabilirea de metodologii comune pentru evaluarea riscului. În particular, acestea ar trebui să contribuie la armonizarea măsurilor de securitate tehnice și organizaționale adecvate.
- (34) Soft-urile care monitorizează în secret acțiunile utilizatorului și/sau subminează operarea echipamentului terminal al utilizatorului în beneficiul unui terț (așa-numitul „spyware”) reprezintă o adevărată amenințare pentru confidențialitatea utilizatorilor. Este necesar să se asigure un nivel la fel de ridicat și pentru protecția sferei private a utilizatorilor, indiferent dacă programele de spionaj nedorite sunt descărcate din neatenție prin rețelele de comunicații electronice sau dacă sunt furnizate și instalate fiind ascunse în soft-uri distribuite prin alte medii externe de colectare a datelor, precum CD-urile, CD-ROM-urile, cheile USB.
- (35) Furnizorii de servicii de comunicații electronice trebuie să facă investiții substanțiale pentru a combate comunicațiile comerciale nesolicitate („spam”). Aceștia sunt avantajați în comparație cu utilizatorii finali întrucât posedă cunoștințele și resursele necesare detectării și identificării spammer-ilor. Furnizorii de servicii de email și furnizorii de alte servicii ar trebui, prin urmare, să aibă posibilitatea de a iniția acțiuni legale împotriva spammer-ilor și de a proteja astfel interesele clienților, precum și propriile interese legitime de afaceri.
- (36) Necesitatea de a asigura un nivel adecvat de protecție a confidențialității și a datelor personale transmise și procesate în legătură cu utilizarea de rețele de comunicații electronice în Comunitate cere puteri efective de punere în aplicare și executare pentru a furniza stimulente adecvate pentru respectarea dispozițiilor. Autoritățile naționale de reglementare ar trebui să aibă suficiente competențe și resurse pentru a investiga cazurile de nerespectare în mod eficient, având inclusiv posibilitatea de a obține orice informație relevantă necesară pentru a lua decizii privind plângerile și pentru a impune sancțiuni în cazurile de nerespectare.

- (37) Cooperarea transfrontalieră și punerea sa în aplicare trebuie consolidate, în conformitate cu mecanismele comunitare existente privind cooperarea transfrontalieră stabilite prin Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului („Regulamentul privind cooperarea în materie de protecție a consumatorului”)²⁵, printr-un amendament la respectivul regulament.
- (38) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a Directivei privind serviciul universal și a Directivei asupra confidențialității și comunicațiilor electronice trebuie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei.
- (39) În particular, Comisia ar trebui să aibă competența de a adopta măsuri de punere în aplicare privind transparența tarifelor, calitatea minimă a cerințelor de serviciu, punerea în aplicare efectivă a serviciilor „112”, accesul efectiv la numere și servicii, ameliorarea accesibilității pentru utilizatorii finali cu handicap, precum și amendamente pentru adaptarea anexelor la progresele tehnice sau la schimbările survenite în cererea de pe piață. Ar trebui acordată și competența de a adopta măsuri de punere în aplicare privind cerințele de informare și notificare și cooperarea transfrontalieră. Întrucât aceste măsuri sunt de ordin general și au drept scop să completeze directiva în cauză prin adăugarea de noi elemente neesențiale, acestea trebuie să fie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE. Atunci când, din motive de extremă urgență, limita de timp normală pentru procedura de reglementare cu control nu poate fi respectată, Comisia ar trebui să poată utiliza procedura de urgență prevăzută la articolul 5a alineatul (6) din decizie.
- (40) În consecință, directivele 2002/22/CE și 2002/58/CE ar trebui modificate în mod corespunzător.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări la Directiva 2002/22/CE (Directiva privind serviciul universal)

Directiva 2002/22/CE (Directiva privind serviciul universal) se modifică după cum urmează:

- (1) Articolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

²⁵ JO L 364, 9.12.2004, p. 1.

Obiect și domeniu de aplicare

1. În cadrul definit de Directiva 2002/21/CE (directiva cadru), prezenta directivă se referă la furnizarea de rețele și servicii de comunicații electronice utilizatorilor finali. Scopul îl constituie asigurarea de servicii de bună calitate accesibile publicului din întreaga Comunitate printr-o reală concurență și posibilitate de alegere, precum și tratarea circumstanțelor în care necesitățile utilizatorilor finali nu sunt îndeplinite în mod satisfăcător de către piață. Prezenta directivă prevede, de asemenea, dispoziții privind echipamentul terminal de la locația clientului.
 2. Prezenta directivă stabilește drepturile utilizatorilor finali și obligațiile corespunzătoare întreprinderilor care furnizează rețele și servicii de comunicații electronice accesibile publicului. În ce privește asigurarea furnizării de servicii universale în mediul unor piețe deschise și concurențiale, prezenta directivă definește setul minim de servicii de o calitate specificată la care au acces toți utilizatorii finali, la un preț accesibil luându-se în considerare condițiile specifice naționale, fără a denatura concurența. Prezenta directivă prevede, de asemenea, obligații privind furnizarea anumitor servicii obligatorii.”
- (2) La articolul 2:
- (a) se elimină litera (b).
 - (b) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) «serviciu telefonic accesibil publicului» înseamnă un serviciu pus la dispoziția publicului pentru efectuarea și primirea, în mod direct sau indirect, prin selectarea transportatorului sau preselecție sau revindere, de apeluri naționale și/sau internaționale prin tastarea unui număr sau a mai multor numere din planul de numerotare național sau internațional;”
- (3) Articolul 4 se înlocuiește cu următorul text:

Furnizarea accesului la un post fix și furnizarea de servicii telefonice

1. Statele membre se asigură că toate cererile rezonabile de conectare la o locație fixă la o rețea de comunicații publice sunt satisfăcute de cel puțin o întreprindere.
2. Conexiunea realizată poate permite comunicații prin fax și comunicații de date, la rate de date suficiente pentru a permite un acces funcțional la Internet, luând în considerare tehnologiile cele mai des folosite de majoritatea abonaților și posibilitățile tehnice.

3. Statele membre se asigură că toate cererile rezonabile de furnizare a unui serviciu telefonic prin conectarea la rețeaua la care se face referire la alineatul (1), serviciu care să permită utilizatorului să efectueze și să primească apeluri naționale sau internaționale și apeluri la serviciile de urgență la numărul „112”, sunt satisfăcute de cel puțin o întreprindere.”
- (4) La articolul 5, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:
 - ‘2. Listele abonaților telefonici de la alineatul (1) cuprind, sub rezerva dispozițiilor articolului 12 din Directiva 2002/58/CE, toți abonații la serviciile telefonice accesibile publicului.
- (5) Articolul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 7

Măsuri speciale pentru utilizatorii cu handicap

1. Statele membre adoptă măsuri specifice pentru utilizatorii finali cu handicap pentru a asigura accesibilitatea și tarife convenabile pentru serviciile telefonice accesibile publicului, inclusiv accesul la serviciile de urgență, serviciile de informații telefonice și la lista abonaților telefonici, echivalente celor de care beneficiază alți utilizatori finali.
2. Statele membre iau măsuri specifice, luând în considerare condițiile naționale, pentru a asigura faptul că utilizatorii finali cu handicap, de asemenea, pot beneficia de oferta de întreprinderi și de furnizori de servicii disponibilă majorității utilizatorilor finali.”
- (6) La articolul 8 se adaugă următorul alineat (3):
 - „3. Atunci când un operator desemnat în conformitate cu alineatul (1) are intenția să cedeze o parte importantă sau toate activele rețelelor de acces local către o entitate juridică diferită aparținând altui proprietar, acesta va informa în prealabil și în timp util autoritatea națională de reglementare pentru a permite acesteia să evalueze efectul tranzacției dorite asupra furnizării accesului la un post fix și a serviciilor telefonice în temeiul articolului 4. Autoritatea națională de reglementare poate impune condiții în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) din Directiva 2002/20/CE (Directiva privind autorizarea).”
- (7) La articolul 9, alineatele (1), (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:
 - „1. Autoritățile naționale de reglementare monitorizează evoluția și nivelul tarifelor cu amănuntul pentru serviciile identificate la articolele 4, 5, 6 și 7 ca fiind sub incidența obligațiilor de serviciu universal și ca fiind furnizate de către întreprinderi desemnate, sau, dacă nu este desemnată nicio întreprindere în legătură cu aceste servicii, disponibile pe piață prin alte mijloace, în special în legătură cu prețurile și veniturile consumatorilor naționali.

2. Statele membre pot cere, având în vedere condițiile naționale, ca întreprinderile desemnate să propună consumatorilor opțiuni tarifare sau pachete tarifare diferite de cele oferite în condiții comerciale normale, în special pentru a garanta că persoanele cu venituri mici sau cu nevoi sociale speciale nu sunt împiedicate să acceseze sau să utilizeze accesul la rețea la care se face referire la articolul 4 alineatul (1), sau la serviciile identificate la articolele 4 alineatul (3), alineatul (5), alineatul (6) și alineatul (7) ca fiind sub incidența obligațiilor de serviciu universal și ca fiind furnizate de către întreprinderi desemnate.
3. Statele membre pot, pe lângă dispoziții care stabilesc ca întreprinderile desemnate să ofere opțiuni tarifare speciale sau să respecte o încadrare a tarifelor, o echilibrare geografică sau alte mecanisme similare, să garanteze acordarea de sprijin consumatorilor identificați ca având venituri mici, ca fiind persoane cu handicap sau ca având nevoi sociale speciale.”

(8) Titlul capitolului III se înlocuiește cu următorul text:

CONTROALE DE REGLEMENTARE A ÎNTREPRINDERILOR PUTERNICE PE PIEȚE CU AMĂNUNTUL SPECIFICE

(9) Articolul 16 se elimină.

(10) Articolul 17 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„1. Statele membre asigură faptul că autoritățile naționale de reglementare impun obligații de reglementare corespunzătoare întreprinderilor identificate ca având putere semnificativă pe piață pe o piață cu amănuntul dată în conformitate cu articolul 14 din Directiva 2002/21/CE (Directiva-cadru):

(a) în cazul în care, în urma unei analize a pieței efectuate în conformitate cu articolul 16 din Directiva 2002/21/EC (directiva-cadru), o autoritate națională de reglementare constată că o piață cu amănuntul dată stabilită în conformitate cu articolul 15 din Directiva 2002/21/CE (Directiva-cadru), nu este efectiv competitivă și

(b) în cazul în care autoritatea națională de reglementare ajunge la concluzia că obligațiile impuse în conformitate cu Directiva 2002/19/CE (Directiva privind accesul) nu ar permite realizarea obiectivelor prevăzute la articolul 8 din Directiva 2002/21/CE (Directiva-cadru).”

(b) alineatul (3) se elimină.

(11) Articolele 18 și 19 se elimină.

(12) Articolele 20 și 21 se înlocuiesc cu următorul text:

Contractele

1. Prezentul articol se aplică fără a aduce atingere normelor comunitare privind protecția consumatorilor, în special Directivelor 93/13/CE și 97/7/CE, precum și normelor de drept intern în conformitate cu legislația comunitară.
2. Statele membre se asigură că, în cazul abonării la servicii care furnizează conectarea la o rețea de telefonie publică și/sau la servicii telefonice accesibile publicului, consumatorii au dreptul la un contract încheiat cu una sau mai multe întreprinderi care furnizează asemenea servicii și/sau conectare. Contractul specifică cel puțin:
 - (a) identitatea și adresa furnizorului;
 - (b) serviciile furnizate, nivelul de calitate a serviciilor oferite, precum și termenul necesar pentru conectarea inițială;
 - (c) tipurile de servicii de întreținere oferite;
 - (d) detalii despre prețurile și tarifele practicate și mijloacele prin care se pot obține informații actualizate privind toate tarifele aplicabile și cheltuielile pentru întreținere;
 - (e) durata contractului, condițiile de reînnoire și de reziliere a serviciilor și a contractului, inclusiv costurile directe pentru transferabilitatea numerelor și alți identificatori;
 - (f) compensările și metodele de rambursare care se aplică în cazul în care nu se atinge nivelul de calitate a serviciilor prevăzut în contract;
 - (g) metoda de inițiere a procedurilor de soluționare a litigiilor în conformitate cu articolul 34;
 - (h) acțiunile care pot fi luate de către întreprinderile care furnizează conectare și/sau servicii ca răspuns la incidentele sau amenințările și vulnerabilitățile privind securitatea sau integritatea.Statele membre pot extinde aceste obligații pentru a acoperi și alți utilizatori finali.
3. Informațiile prezentate la alineatul (2) vor fi incluse în contractele încheiate între consumatori și furnizorii de comunicații electronice, alții decât cei care furnizează conectare la o rețea de comunicații publice și/sau la serviciile telefonice accesibile publicului. Statele membre pot extinde aceste obligații pentru a acoperi și alți utilizatori finali.
4. Statele membre se asigură că, în cazul în care sunt încheiate contracte între abonați și întreprinderile care furnizează servicii de comunicații electronice care permit comunicații vocale, abonații sunt informați clar dacă se asigură sau

nu acces la serviciile de urgență. Furnizorii de servicii de comunicații electronice garantează că abonații sunt informați clar cu privire la lipsa accesului la serviciile de urgență înainte de încheierea contractului și în mod regulat după încheierea acestuia.

5. Statele membre se asigură că, în cazul în care sunt încheiate contracte între abonați și întreprinderile care furnizează servicii și/sau rețele de comunicații electronice, abonații sunt informați clar înainte de și, în mod regulat, după încheierea contractului cu privire la orice limitare impusă de furnizor la posibilitatea de a accesa și distribui conținuturi licite sau de a folosi la alegere orice aplicații și servicii legale.
6. Statele membre se asigură că, în cazul în care sunt încheiate contracte între abonați și întreprinderile care furnizează servicii și/sau rețele de comunicații electronice, abonații sunt informați clar înainte de încheierea contractului și, în mod regulat, după încheierea acestuia, cu privire la obligațiile lor de a respecta dreptul de proprietate intelectuală și drepturile asociate acestuia. Fără a aduce atingere Directivei 2000/31/EC privind comerțul electronic, aceasta include obligația de a informa abonații cu privire la cele mai frecvent întâlnite acte de încălcare și cu privire la consecințele acestora.
7. Abonații au dreptul de a anula contractul fără penalități din momentul în care sunt informați cu privire la un proiect de modificare a condițiilor contractuale propus de către operatori. Abonații sunt notificați în timp util, cu cel puțin o lună înainte, de aceste modificări, precum și informați asupra dreptului lor de a anula contractul, fără penalități, în cazul în care nu acceptă noile condiții.”

„Articolul 21

Transparența și publicarea informațiilor

1. Statele membre asigură punerea la dispoziția utilizatorilor finali și consumatorilor, de informații transparente și actualizate privind prețurile și tarifele practicate, precum și condițiile standard referitoare la accesul și folosirea serviciilor telefonice accesibile publicului menționate la articolele 4, 5, 6, și 7, în conformitate cu dispozițiile de la anexa II.
2. Statele membre se asigură că întreprinderile furnizoare de rețele și/sau servicii de comunicații publice publică informații comparabile, adecvate și actualizate cu privire la prețurile și tarifele practicate privind accesarea și folosirea serviciilor acestora furnizate consumatorilor. Asemenea informații sunt publicate într-o formă ușor accesibilă.
3. Autoritățile naționale de reglementare încurajează furnizarea de informații pentru a permite utilizatorilor finali și consumatorilor să realizeze o evaluare independentă a costurilor structurilor alternative de utilizare, prin intermediul ghidurilor interactive sau a unor tehnici asemănătoare. Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare pun la dispoziție astfel de ghiduri sau tehnici în cazul în care acestea nu sunt disponibile pe piață. Terții

au dreptul de a folosi în mod gratuit tarifele publicate de întreprinderile furnizoare de rețele și/sau servicii de comunicații electronice în scopul de a vinde sau de a pune la dispoziție astfel de ghiduri interactive sau de tehnici asemănătoare.

4. Statele membre asigură că autoritățile naționale de reglementare pot obliga întreprinderile furnizoare de servicii de comunicații publice să ofere clienților la momentul și la locul tranzacției informații despre tarifele aplicate pentru a garanta că clienții sunt pe deplin informați cu privire la condițiile de tarifare.
5. Statele membre asigură că autoritățile naționale de reglementare pot obliga întreprinderile furnizoare de servicii și/sau rețele de comunicații electronice să ofere consumatorilor informațiile solicitate, în conformitate cu articolul 20 alineatul (5), într-o formă clară, inteligibilă și ușor accesibilă.
6. Pentru a asigura că utilizatorii finali pot beneficia de o abordare continuă a transparenței tarifelor, precum și de informații în conformitate cu articolul 20 alineatul (5) în cadrul Comunității, Comisia poate, după consultarea Autorității europene de reglementare a pieței de comunicații electronice (denumită în continuare „Autoritatea”), să ia măsurile tehnice de punere în aplicare corespunzătoare în domeniu, cum ar fi să specifice metodologia sau procedurile. Măsurile de modificare a elementelor neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 37 alineatul (2). În caz de urgență majoră, Comisia poate folosi procedura de urgență prevăzută la articolul 37 alineatul (3).”

(13) Articolul 22 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„1. Statele membre asigură că autoritățile naționale de reglementare, după luarea în considerare a opiniilor părților interesate, pot solicita întreprinderilor care oferă servicii și/sau de rețele de comunicații electronice accesibile publicului să publice informații comparabile, adecvate și actualizate privind calitatea serviciilor acestora pentru utilizatorii finali, inclusiv accesul echivalent pentru utilizatorii finali cu handicap. La cerere, informațiile sunt transmise înainte de publicare și autorităților naționale de reglementare.”

(b) Se introduce următorul alineat (3):

„3. Pentru a preveni degradarea serviciului și încetinirea traficului de-a lungul rețelelor, Comisia poate, după consultarea Autorității, să adopte măsuri tehnice de punere în aplicare pentru ca cerințele privind calitatea minimă a serviciului să fie stabilite de către autoritatea națională de reglementare pentru întreprinderile furnizoare de rețele de comunicații publice. Măsurile menite să modifice elementele neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 37 alineatul (2). În caz de urgență majoră, Comisia poate folosi procedura de urgență prevăzută la articolul 37 alineatul (3).”

- (14) Articolul 23 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 23

Disponibilitatea statisticilor

Statele membre adoptă toate măsurile necesare pentru asigurarea integrității serviciilor telefonice accesibile publicului furnizate prin rețele de comunicații publice în cazul unei distrugerii a rețelei datorate catastrofelor sau în caz de forță majoră. Statele membre se asigură că întreprinderile care furnizează serviciile de telefonie accesibile publicului iau toate măsurile adecvate pentru a garanta un acces neîntrerupt la serviciile de urgență.”

- (15) Articolul 25 se modifică după cum urmează:

- (a) titlul se înlocuiește după cum urmează:

„Serviciile de informații telefonice”

- (b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„3. Statele membre se asigură că toți utilizatorii finali conectați la rețeaua de telefonie publică pot avea acces la serviciile de informații telefonice în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) litera (b).”

- (c) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„5. Alineatele (1), (2), (3) și (4) se aplică sub rezerva cerințelor din legislația comunitară privind protecția datelor personale și a vieții private, în special articolul 12 din Directiva 2002/58/CE.”

- (16) Articolele 26, 27 și 28 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 26

Serviciile de urgență și numărul de apel de urgență unic european

1. Statele membre se asigură că, pe lângă alte numere de apel de urgență naționale specificate de către autoritatea națională de reglementare, toți utilizatorii finali ai serviciilor menționate la alineatul (2), inclusiv utilizatorii telefoanelor publice cu plată pot apela gratuit serviciile de urgență formând numărul de apel de urgență unic european „112”.
2. Statele membre se asigură că întreprinderile care furnizează un serviciu de efectuare de apeluri naționale și/sau internaționale prin formarea unui număr sau a mai multor numere din planul de numerotare național sau internațional oferă acces la serviciile de urgență.

3. Statele membre se asigură că apelurile la numărul de apel de urgență unic european „112” primesc un răspuns adecvat, în modul cel mai potrivit cu organizarea națională a sistemelor de urgențe. Aceste apeluri sunt tratate și primesc răspunsuri cel puțin la fel de repede și la fel de eficient ca apelurile la numărul/numerele de apel de urgență național(e), acolo unde acestea sunt în continuare în uz.
4. Statele membre asigură că utilizatorii finali cu handicap pot accesa serviciile de urgență. În vederea garantării faptului că utilizatorii finali cu handicap pot accesa serviciile de urgență atunci când călătoresc în alt stat membru, măsurile luate pot include asigurarea conformității cu standardele sau specificațiile relevante publicate în conformitate cu dispozițiile prevăzute la articolul 17 din Directiva 2002/21/CE (Directiva-cadru).
5. Statele membre asigură că informațiile privind localizarea apelantului sunt puse în mod gratuit la dispoziția autorităților care intervin în cazuri de urgență pentru toate apelurile la numărul de apel de urgență unic european „112”.

Statele membre solicită ca informațiile privind localizarea apelantului să fie furnizate în mod automat imediat ce apelul de urgență ajunge la autoritățile care intervin în cazurile de urgență.

6. Statele membre asigură că cetățenii sunt informați corespunzător despre existența și utilizarea numărului de apel de urgență unic european „112”, în special prin inițiative care vizează în mod specific persoanele care călătoresc în statele membre. Statele membre prezintă anual Comisiei și Autorității un raport privind măsurile luate în acest sens.
7. Pentru a asigura punerea în aplicare eficientă a serviciilor „112” în statele membre, inclusiv accesul pentru utilizatorii finali cu handicap atunci când aceștia călătoresc în alte state membre, Comisia, după consultarea Autorității, poate adopta măsuri tehnice de punere în aplicare.

Măsurile menite să modifice elementele neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 37 alineatul (2). În caz de urgență majoră, Comisia poate folosi procedura de urgență prevăzută la articolul 37 alineatul (3).”

„Articolul 27

Codurile europene de acces la rețeaua telefonică

1. Statele membre se asigură că „00” este codul standard de acces internațional. Se pot stabili sau pot continua să existe sisteme speciale care permit efectuarea de apeluri între localități apropiate aflate de o parte și de alta a graniței dintre două state membre. Utilizatorii finali din localitățile în cauză sunt informați pe deplin cu privire la existența unor asemenea sisteme.

2. Statele membre cărora UIT le-a desemnat codul internațional „3883” încredințează Autorității responsabilitatea exclusivă privind gestionarea Spațiului european de numerotare telefonică.
3. Statele membre se asigură că toate întreprinderile care furnizează servicii de telefonie publice administrează toate apelurile către și dinspre spațiul european de numerotare telefonică la rate care nu depășesc rata maximă aplicată pentru apelurile către și dinspre alte state membre.”

„Articolul 28

Accesul la numere și servicii

1. Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare iau toate măsurile necesare pentru a garanta că:

(a) utilizatorii finali pot accesa și folosi servicii, inclusiv serviciul de informare socială, furnizate în cadrul Comunității; precum și

(b) utilizatorii finali pot accesa toate numerele furnizate în Comunitate, inclusiv numerele din planurile naționale de numerotare ale statelor membre, din Spațiul european de numerotare telefonică și numerele internaționale gratuite.

Autoritățile naționale de reglementare pot bloca, după caz, accesul la numere sau servicii atunci când acest lucru este justificat prin motive de fraudă sau de abuz.

2. Pentru a se asigura că utilizatorii finali au acces efectiv la numerele sau serviciile din Comunitate, Comisia poate, după consultarea Autorității, să adopte măsuri tehnice de punere în aplicare. Măsurile menite să modifice elementele neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 37 alineatul (2). În caz de urgență majoră, Comisia poate folosi procedura de urgență prevăzută la articolul 37 alineatul (3).

Oricare astfel de măsură tehnică de punere în aplicare poate fi revizuită în mod periodic pentru a se ține cont de progresele tehnologice și ale pieței.”

(17) Articolul 29 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„1. Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare pot solicita tuturor întreprinderilor care administrează rețele de telefonie publică să pună la dispoziția utilizatorilor finali serviciile suplimentare din anexa I, partea B, în funcție de posibilitatea tehnică și viabilitatea economică.”

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

- „3. Fără a aduce atingere articolului 10 alineatul (2), statele membre pot impune obligațiile prevăzute la anexa I partea A litera (e) privind deconectarea ca cerință generală tuturor întreprinderilor care furnizează acces la rețelele de comunicații publice și/sau la serviciile telefonice accesibile publicului.”

(18) Articolul 30 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 30

Facilitarea schimbării furnizorului

1. Statele membre asigură că toți abonații care au numere din planul național de numerotare își pot păstra numărul (numerele), la cerere, indiferent de întreprinderea care furnizează serviciul, în conformitate cu dispozițiile din anexa I partea C.
2. Autoritățile naționale de reglementare se asigură că tarifarea dintre operatori pentru furnizarea transferabilității numărului este calculată în funcție de costuri și, dacă este cazul, că taxele plătibile de către consumatori nu au efect negativ în ceea ce privește utilizarea acestor servicii.
3. Autoritățile naționale de reglementare nu impun, în ceea ce privește transferabilitatea numerelor, tarife cu amănuntul care ar denatura concurența, de exemplu prin fixarea unei tarifări cu amănuntul specifice sau comune.
4. Transferabilitatea numerelor și activarea ulterioară a acestora sunt executate cu cea mai mică întârziere, nu mai târziu de o zi lucrătoare de la momentul depunerii cererii inițiale de către abonat.
5. Comisia poate, după consultarea Autorității și luând în considerare condițiile tehnologice și pe cele ale pieței, să modifice anexa I în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 37 alineatul (2).

O astfel de modificare poate, în special, să asigure:

- (a) transferabilitatea numerelor între rețelele fixe și rețelele mobile;
 - (b) transferabilitatea identificatorilor abonatului sau a informațiilor legate de aceștia, caz în care dispozițiile alineatelor (2), (3) și (4) se aplică și identificatorilor în cauză.
6. Fără a aduce atingere niciunei perioade contractuale minime, autoritățile naționale de reglementare asigură că procedurile și condițiile de încetare a contractului nu acționează ca un mijloc de constrângere în ceea ce privește schimbarea furnizorilor de servicii.

(19) La articolul 31, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

- „1. Statele membre pot impune obligații rezonabile de difuzare („must carry”), pentru transmiterea unor anumite canale sau servicii de radio și televiziune,

întreprinderilor aflate în jurisdicția lor care administrează rețele de comunicații electronice pentru difuzarea publică a emisiunilor de radio sau televiziune, în cazul în care un număr mare de utilizatori finali ai acestor rețele le folosesc ca mijloace principale de recepție a emisiunilor de radio sau televiziune. Obligațiile în cauză se impun numai în cazul în care acestea sunt necesare pentru îndeplinirea obiectivelor de interes general stabilite pe cât de clar și specific de către toate statele membre în legislațiile naționale și sunt proporționate și transparente.

Obligațiile prevăzute la primul paragraf sunt revizuite de către statele membre cel mai târziu la un an de la < data limită pentru punerea în aplicare a actului de modificare>, cu excepția cazului în care statele membre au efectuat o astfel de revizuire în primii doi ani anteriori.

Statele membre vor revizui obligațiile de difuzare „must carry” cel puțin o dată la trei ani.”

(20) Articolul 33 se modifică după cum urmează:

(a) La alineatul (1) se adaugă următorul paragraf:

„În special, Statele membre asigură că autoritățile naționale de reglementare stabilesc un mecanism de consultare garantând că în procesul de luare a deciziilor acestea acordă atenția cuvenită intereselor consumatorilor cu privire la comunicațiile electronice.

(b) Se adaugă următoarele alineate (3) și (4):

3. Statele membre prezintă anual Comisiei și Autorității un raport cu privire la măsurile luate și la progresul înregistrat în direcția îmbunătățirii interoperabilității, precum și a utilizării de, și a accesului la, servicii de comunicații electronice și echipamente terminale de către utilizatorii finali cu handicap.
4. Fără a aduce atingere aplicării Directivei 1999/5/CE, în special cerințelor privind handicapul în temeiul articolului 3 alineatul (3) litera (f) din directivă, și pentru a ameliora accesibilitatea la serviciile și echipamentele de comunicații pentru utilizatorii finali cu handicap, Comisia poate, după consultarea Autorității, să ia măsurile tehnice de punere în aplicare corespunzătoare în vederea soluționării problemelor ridicate în raportul la care se face referire la alineatul (3), după realizarea unei consultări publice. Măsurile menite să modifice elementele neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 37 alineatul (2). În caz de urgență majoră, Comisia poate folosi procedura de urgență prevăzută la articolul 37 alineatul (3).”

(21) La articolul 34, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

- „1. Statele membre asigură punerea la dispoziție a unor proceduri extrajudiciare transparente, simple și necostisitoare pentru soluționarea litigiilor nerezolvate dintre consumatori și întreprinderile furnizoare de rețele și/sau servicii de

comunicații electronice cu privire la condițiile contractuale și/sau la executarea contractelor privind furnizarea de astfel de rețele sau servicii. Statele membre adoptă măsuri pentru a garanta că aceste proceduri permit o soluționare echitabilă și rapidă a litigiilor și pot, dacă acest lucru se justifică, adopta un sistem de rambursare și de compensare. Statele membre pot extinde aceste obligații la litigiile care implică alți utilizatori finali.

Statele membre se asigură că organismele însărcinate cu soluționarea unor astfel de litigii furnizează Comisiei și Autorității informații relevante în scopul realizării de statistici.”

(22) Articolul 35 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 35

Adaptarea anexelor

Modificările necesare adaptării anexelor I, II, III și VI la progresele tehnologice sau la evoluția cererii pe piață sunt adoptate de Comisie, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 37 alineatul (2).

(23) La articolul 36, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„2. Autoritățile naționale de reglementare informează Comisia cu privire la obligațiile impuse întreprinderilor desemnate să își asume obligații de serviciu universal. Modificările care afectează obligațiile impuse întreprinderilor sau obligațiile întreprinderilor afectate în temeiul dispozițiilor acestei directive sunt comunicate fără întârziere Comisiei.”

(24) Articolul 37 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 37

Comitetul

1. Comisia este sprijinită de Comitetul pentru comunicații constituit prin articolul 22 din Directiva 2002/21/CE (Directiva cadru).
2. În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8.
3. În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1), (2), (4) și (6), și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8.”

(25) Anexele I, II și III se înlocuiesc cu anexele I, II și III la prezenta directivă.

(26) Anexa VII se elimină.

Articolul 2

Modificări la Directiva 2002/58/CE (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice)

Directiva 2002/58/CE (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) se modifică după cum urmează:

(1) Articolul 2 litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) «apel» înseamnă o conexiune stabilită prin intermediul unui serviciu telefonic accesibil publicului care permite realizarea unei comunicații bidirecționale;”

(2) Articolul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 3

Serviciile implicate

Prezenta directivă se aplică prelucrării de date personale legate de furnizarea de servicii de comunicații electronice accesibile publicului prin intermediul rețelelor de comunicații electronice din cadrul Comunității, inclusiv a rețelelor de comunicații publice care presupun colectare de date și dispozitive de identificare.”

(3) Articolul 4 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește după cum urmează:

„Securitatea prelucrării datelor”

(b) Se adaugă următoarele alineate (3) și (4):

„3. În cazul unei încălcări a securității având ca rezultat distrugerea accidentală sau ilegală, pierderea, alterarea, divulgarea neautorizată sau accesul neautorizat privind datele personale transmise, stocate sau prelucrate în alt mod în legătură cu furnizarea de servicii de comunicații accesibile publicului în cadrul Comunității, furnizorul de servicii de comunicații accesibile publicului informează fără întârziere abonatul în cauză și autoritățile naționale de reglementare cu privire la o astfel de încălcare. Notificarea adresată abonatului descrie cel puțin natura încălcării și recomandă măsuri de diminuare a posibilelor efecte negative ale acesteia. Notificarea adresată autorităților naționale de reglementare va descrie, în plus, consecințele încălcării și măsurile luate de furnizor în vederea soluționării problemei.”

4. Pentru a asigura continuitatea în punerea în aplicare a măsurilor la care se face referire la alineatele (1), (2) și (3), Comisia poate, după consultarea Autorității

europene de reglementare a pieței de comunicații electronice (denumită în continuare „Autoritatea”) precum și a Controlorului European pentru Protecția Datelor, să adopte măsuri tehnice de punere în aplicare privind, *inter alia*, circumstanțele, formatul și procedurile aplicabile cerințelor de informare și notificare la care se face referire în prezentul articol.

Măsurile menite să modifice elementele neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 14a alineatul (2). În caz de urgență majoră, Comisia poate folosi procedura de urgență prevăzută la articolul 14a alineatul (3).”

(4) La articolul 5, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„3. Statele membre se asigură că stocarea de informații, sau accesarea informațiilor deja stocate, în echipamentul terminal al unui abonat sau utilizator este permisă doar cu condiția ca abonatul sau utilizatorul în cauză să fi primit informații clare și complete, în conformitate cu Directiva 95/46/CE, *inter alia* cu privire la scopul prelucrării de date și să i se acorde dreptul de a refuza astfel de prelucrări de către controlorul de date. Aceasta nu interzice stocarea tehnică de date sau accesul la acestea cu unicul scop de a efectua sau de a facilita transmisia comunicației printr-o rețea de comunicații electronice sau în cazul în care acest lucru este strict necesar în vederea furnizării unui serviciu al societății informaționale cerut în mod explicit de către abonat sau utilizator.”

(5) La articolul 13 se adaugă următorul alineat (6):

„6. Fără a se aduce atingere niciunei măsuri corective administrative pentru care ar putea fi adoptate dispoziții, *inter alia* în temeiul articolului 15a(2), statele membre asigură că orice persoană fizică sau juridică având interese legitime de combatere a încălcării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentului articol, inclusiv un furnizor de servicii de comunicații electronice care își protejează interesele sale legitime de afaceri sau interesele consumatorilor săi, poate iniția proceduri legale împotriva unor astfel de încălcări în fața instanțelor judecătorești.”

(6) Se inserează următorul articol 14a:

„Articolul 14a

Comitetul

1. Comisia este sprijinită de Comitetul pentru comunicații instituit în conformitate cu articolul 22 din Directiva 2002/21/CE (Directiva-cadru).
2. În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8.”

3. În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1), (2), (4) și (6), și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8.”

(7) Se inserează următorul articol 15a:

„Articolul 15a

Punerea în aplicare

1. Statele membre stabilesc normele privind penalizările aplicabile încălcărilor dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a acestor norme. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și disuasive. Statele membre comunică dispozițiile Comisiei până cel târziu la <data limită de aplicare a actului de modificare> și informează Comisia fără întârziere cu privire la orice modificări ulterioare care au efect asupra acestora.
2. Fără a se aduce atingere niciunei căi de atac care ar putea fi disponibilă, statele membre asigură că autoritatea națională de reglementare are puterea de a ordona încetarea încălcărilor menționate la alineatul (1).
3. Statele membre asigură că autoritățile naționale de reglementare dețin toate drepturile de investigație și resursele necesare monitorizării și aplicării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive.
4. Pentru a asigura o cooperare transfrontalieră eficientă privind aplicarea legilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și pentru a crea condiții armonizate pentru furnizarea de servicii care presupun fluxuri transfrontaliere de date, Comisia poate adopta măsuri tehnice de punere în aplicare, după consultarea Autorității și a autorităților de reglementare relevante.

Măsurile de modificare a elementelor neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 14a alineatul (2). În caz de urgență majoră, Comisia poate folosi procedura de urgență prevăzută la articolul 14a alineatul (3).”

Articolul 3

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 2006/2004

În anexa la Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 octombrie 2004 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului („Regulamentul privind cooperarea în materie de protecție a consumatorului”)²⁶, se adaugă următorul paragraf:

²⁶ JO L 364, 9.12.2004, p. 1.

„17. În ceea ce privește protecția consumatorilor, Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice: Articolul 13 (JO L 201, 31.7.2002, p.37).”

Articolul 4

Transpunere

- (1) Statele membre adoptă și publică până cel târziu la [...] actele cu putere de lege, regulamentele și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei conținutul acestor dispoziții, precum și un tabel de corespondență între dispozițiile respective și prezenta directivă.

Statele membre aplică dispozițiile începând cu [...].

Atunci când statele membre adoptă actele menționate, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

- (2) Comisiei îi este comunicat de către statele membre conținutul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 5

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a [...] zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 6

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXA I

DESCRIEREA FACILITĂȚILOR SUPLIMENTARE ȘI A SERVICIILOR PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 10 (CONTROLUL CHELTUIELILOR) ȘI ARTICOLUL 29 (SERVICII SUPLIMENTARE)

Partea A

Servicii și facilități suplimentare prevăzute la articolul 10

(a) Facturarea detaliată

Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare, sub rezerva cerințelor legislației privind protecția datelor personale și a vieții private, pot stabili nivelul de bază al facturilor detaliate pe care operatorii desemnați (în conformitate cu articolul 8) le furnizează consumatorilor gratuit pentru a le permite:

(i) să verifice și să controleze cheltuielile inerente utilizării rețelelor de telefonie publică de la posturi fixe și serviciile telefonice asociate accesibile publicului, și

(ii) să monitorizeze corect utilizarea și cheltuielile lor aferente și să exercite un nivel de control rezonabil asupra facturării lor.

Dacă este cazul, se poate oferi abonaților o prezentare mai detaliată, la un tarif acceptabil sau în mod gratuit.

Apelurile gratuite pentru abonatul apelant, inclusiv apelurile la liniile de asistență, nu figurează pe factura detaliată a abonatului apelant.

(b) Restricționarea selectivă a apelurilor de plecare, gratuit

reprezintă un serviciu care permite abonatului, care face cerere în acest sens către furnizorul de servicii telefonice, să restricționeze apelurile de plecare de un anumit tip sau către anumite categorii de numere gratuite.

(c) Sistemele de plată în avans

Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare pot solicita întreprinderilor desemnate să permită consumatorilor accesul la rețeaua de comunicații publice și folosirea serviciilor telefonice accesibile publicului printr-un sistem de plată în avans.

(d) Plata în rate a taxelor de conectare

Statele membre asigură că autoritățile naționale de reglementare pot solicita întreprinderilor desemnate să permită consumatorilor conectarea la rețeaua de telefonie publică printr-un sistem de plată în rate.

(e) Neplata facturilor

Statele membre autorizează luarea anumitor măsuri, care trebuie să fie proporționale, nediscriminatorii și publicate, pentru a acoperi neplata facturilor către întreprinderile desemnate în conformitate cu articolul 8. Măsurile garantează primirea de către abonat a unui

preaviz conform legii care să îl avertizeze de orice întrerupere a serviciilor sau deconectare. Întreruperea serviciilor ține în mod normal de competența serviciilor în cauză. În mod excepțional, în cazurile de fraudă, de întârziere a plății sau de neplată repetată, statele membre asigură că autoritățile naționale de reglementare pot autoriza deconectarea de la rețea ca rezultat al neplății facturilor pentru serviciile furnizate prin rețea. Deconectarea pentru neplata facturilor ar trebui să aibă loc numai după ce abonatul a fost avertizat conform legii. Înainte de întreruperea completă a serviciului, statele membre pot permite furnizarea provizorie de servicii limitate, în cadrul cărora sunt autorizate doar apelurile care nu implică taxarea abonatului (de exemplu apelurile la numărul „112”).

Partea B

Lista facilităților prevăzute la articolul 29

(a) Formarea numărului de telefon în ton sau DTMF (multifrecvență bitonală)

Se referă la faptul că rețeaua de telefonie publică acceptă folosirea tonurilor DTMF definite în recomandarea ETSI ETR 207 pentru semnalizarea prin rețea de la un capăt la altul, atât în interiorul unui stat membru cât și între statele membre.

(b) Identificarea liniei de apel

Se referă la faptul că numărul părții apelante este prezentat părții apelate înainte de stabilirea apelului.

Această facilitate ar trebui furnizată în conformitate cu legislația aplicabilă privind protecția datelor personale și a confidențialității, în special Directiva 2002/58/CE.

În măsura posibilităților tehnice, operatorii furnizează date și semnale pentru a facilita oferta de identificare a liniei apelante și de formare a numărului de telefon în ton peste granițele statelor membre.

Partea C

Aplicarea dispozițiilor privind transferabilitatea numărului prevăzute la articolul 30

Cerința ca toți abonații cu numere din planul de numerotare național care solicită acest lucru să își poată păstra numărul (numerele) indiferent de întreprinderea care furnizează serviciul se aplică:

(a) în cazul numerelor geografice, la un post anume precum și

(b) în cazul numerelor ne-geografice, oricare ar fi locația.

Prezentul alineat nu se aplică pentru transferabilitatea numerelor între rețele care furnizează servicii la posturi fixe și rețelele mobile.

ANEXA II

INFORMAȚIILE CARE TREBUIE PUBLICATE ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 21 (TRANSPARENȚA ȘI PUBLICAREA INFORMAȚIILOR)

Autoritatea națională de reglementare are responsabilitatea de a asigura publicarea informațiilor prevăzute în această anexă, în conformitate cu articolul 21. Aceasta trebuie să stabilească care informații trebuie publicate de întreprinderile furnizoare de rețele de telefonie publică și servicii de telefonie accesibile publicului și care informații trebuie publicate de însăși autoritatea națională de reglementare, astfel încât consumatorii să poată face o alegere în deplină cunoștință de cauză. Atunci când informațiile sunt publicate de întreprinderile furnizoare de rețele de comunicații publice și/sau de servicii de telefonie accesibile publicului, autoritatea națională de reglementare poate specifica modul în care trebuie publicate informațiile pentru a asigura informarea pe deplin a consumatorilor.

1. Numele și adresa (adresele) întreprinderii (întreprinderilor)

Se referă la numele și adresa sediului întreprinderilor furnizoare de rețele de telefonie publică și servicii de telefonie accesibile publicului.

2. Descrierea serviciilor propuse

2.1. Domeniul de aplicare a serviciilor propuse

2.2. Tarifele standard cu indicarea elementelor ce intră în alcătuirea fiecărui element tarifar (de exemplu taxele pentru acces, toate tipurile de cheltuieli de apel, cheltuielile de întreținere), inclusiv detalii privind reducerile standard aplicate, precum și formulele speciale și cu o anumită destinație.

2.3. Politica de compensare/rambursare, inclusiv detalii ale formulelor de compensare și de rambursare propuse.

2.4. Tipurile de servicii de întreținere oferite.

2.5. Condițiile contractuale standard, inclusiv perioadele contractuale minime, încetarea contractului, procedurile și cheltuielile directe legate de transferabilitatea numerelor și a altor identificatori, dacă sunt relevante.

3. Mecanismele de soluționare a litigiilor, inclusiv cele inițiate de întreprindere.

4. Informații referitoare la drepturile privind serviciile universale, inclusiv, dacă este cazul, facilitățile și serviciile prevăzute la anexa I.

ANEXA III

INDICATORII PRIVIND CALITATEA SERVICIULUI

INDICATORII, DEFINIȚIILE ȘI METODELE PREVĂZUTE LA ARTICOLELE 11 ȘI 12 PRIVIND TIMPUL DE FURNIZARE ȘI CALITATEA SERVICIULUI

Pentru întreprinderea desemnată să furnizeze acces la o rețea de comunicații publice

PARAMETRU (Nota 1)	DEFINIȚIE	METODĂ DE MĂSURARE
Timpul de furnizare pentru conectarea inițială	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1
Rata defecțiunilor pe linie de acces	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1
Timpul de reparare a defecțiunii	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1

Pentru întreprinderile desemnate să furnizeze un serviciu de telefonie accesibil publicului

Timpul necesar pentru stabilirea apelului (Nota 2)	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1
Timpul de răspuns pentru serviciile prin operator	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1
Timpul de răspuns pentru serviciile de informații telefonice	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1
Proporția de posturi telefonice publice cu plată (cu monede sau cu cartelă) în stare de funcționare	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1
Reclamații privind facturarea	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1
Proporția apelurilor greșite (Nota 2)	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1

Numărul versiunii ESTI EG 201 769-1 este 1.1.1 (aprilie 2000).

Nota 1:

Parametrii trebuie să permită analizarea rezultatelor la nivel regional [adică cel puțin la nivelul 2 din Nomenclatorul unităților teritoriale de statistică (NUTS) stabilit de Eurostat].

Nota 2:

Statele membre pot decide să nu solicite actualizarea informațiilor privind rezultatele acestor doi indicatori, dacă există dovezi că rezultatele din aceste două domenii sunt satisfăcătoare.